

Arrest

nr. 144 897 van 5 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit Luanda, waar u op 2 mei 1997 geboren werd. U bent minderjarig. Sinds uw geboorte verbleef u met uw ouders en uw broer in Cazenga, te Luanda. U volgde 9 jaar onderwijs in Angola. Uw vader was aanvankelijk werkzaam als ingenieur, maar later werkte hij voor de Angolese oppositiepartij PDP-ANA (Partido Democrático para o Progresso – Aliança Nacional Angolana, ofwel de Democratische Partij voor de Vooruitgang – Angolese Nationale Alliantie). Uw vader werd verschillende keren gearresteerd omwille van zijn betrokkenheid bij PDP-ANA. Eind 2011 sprak u met (M.) over de jongerengroep van UNITA (União Nacional para a Independência Total de Angola, eveneens een Angolese oppositiepartij) waartoe ze behoorde. Ze vertelde u over de

situatie van de jongeren in Angola en vroeg of u geen zin had zich aan te sluiten bij de groep en mee te strijden tegen de problemen in het land. U ging enkele keren mee naar het bureau van UNITA in Viana, waar de groep vergaderde en bevestigde na een aantal weken uw aansluiting bij de jongerengroep. U werd ingedeeld bij een groepje van 15 personen en kreeg de taak mensen die toekwamen op het bureau te onthalen en aan te kondigen bij Raphael Aguiar, de chef van de jongerengroep, die hen dan al dan niet zou ontvangen. Ook werd u bij de chef geroepen wanneer hij een boodschap had voor de groep die u dan moest overbrengen aan het groepje van 15 waarbij u was ingedeeld. Op 10 januari 2012 nam u als lid van de jongerengroep van UNITA deel aan een manifestatie die door deze groep georganiseerd werd. Jullie deelden folders uit waarin werd uitgelegd waarom de mensen op UNITA moesten stemmen. Uw groepje van 15 hield zich op in de wijk Prenda, in de buurt van het hospitaal. Er waren andere groepjes folders aan het uitdelen op andere plaatsen. U werd samen met de anderen uit uw groepje gearresteerd en naar de gevangenis van Viana gebracht. Jullie werden ondervraagd en beledigd. U moest de cellen poetsen. Omdat u minderjarig was kon u niet in de gevangenis blijven en werd uw vader in uw plaats meegenomen naar de gevangenis. Hij werd twintig dagen aangehouden. Uw moeder was intussen verdwenen, dus u bleef alleen thuis. Uw vader kwam niet opnieuw naar huis na zijn vrijlating. Hij contacteerde u op 3 mei 2012 en zei u hem te ontmoeten op de luchthaven. Daar aangekomen vertelde hij u dat jullie zouden moeten reizen. Uw vader werd echter tegengehouden door de politie, hij mocht het land niet verlaten en werd meegenomen. Aangezien men u niet gezien had en uw vader uw documenten reeds aan zijn vriend (J.) had gegeven, reisde u verder met (J.). U kwam de volgende dag, op 4 mei 2012, in België aan en vroeg dezelfde dag asiel aan.

Op 13 augustus 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd mede verwezen naar de leeftijdsbepaling door de dienst Voogdij waarbij u als meerderjarige diende te worden beschouwd. Op 7 januari 2014 werd de weigeringsbeslissing van het CGVS vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 23 juli 2014 besloot de dienst Voogdij op basis van een door u voorgelegd Cedula Pessoal en een origineel Angolees paspoort, dat u minderjarig bent en geboren bent op 2 mei 1997. U kreeg een voogd toegewezen. Op 5 september 2014 werd u uitgenodigd voor een nieuw gehoor waarbij rekening kon worden gehouden met uw minderjarige leeftijd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de Angolese overheid te vrezen, ten eerste omwille van uw vader zijn lidmaatschap van de partij PDP Ana (zie gehoorverslag CGVS p. 11, 12) en ten tweede omwille van uw eigen lidmaatschap van de jongerengroep van de partij UNITA (zie CGVS p. 12). U stelt gearresteerd te zijn geweest naar aanleiding van uw deelname aan een manifestatie op 10 januari 2012, waarna uw vader in uw plaats naar de gevangenis moest (CGVS p. 12). Volgens beslissing van de dienst Voogdij d.d. 23 juli 2014, op basis van een door u voorgelegd Cedula Pessoal en origineel Angolees paspoort, bent u minderjarig en geboren op 2 mei 1997 (zie leeftijdsbepaling in administratief dossier).

Met betrekking tot de politieke activiteiten van uw vader legt u echter vage verklaringen af.

Gevraagd waarom u uw land hebt verlaten haalt u naast uw eigen politieke activiteiten, ook de politieke activiteiten van uw vader aan (CGVS p. 11). U stelt dat hij deel uitmaakte van de oppositiepartij PDP-ANA (CGVS p. 15), maar u kan deze partij of uw vader zijn politieke activiteiten voor deze partij slechts bijzonder fragmentarisch toelichten. Gevraagd wat uw vader zijn activiteiten voor deze partij waren, stelt u slechts dat hij ertoe behoorde en er vermoedelijk een bepaalde functie had, misschien een soort van chef was, aangezien hij er steeds naartoe ging (CGVS p. 16). Gevraagd waar deze partij voor staat stelt u slechts dat ze verandering willen en dat ze willen dat het goed gaat met uw land (CGVS p. 16). Met betrekking tot uw vader zijn motivatie om bij deze partij aan te sluiten stelt u vaagweg dat hij het goed voorhad met het land en wou strijden voor een betere toekomst (CGVS p. 16). U kent geen enkele van zijn collega's, noch kan u prominente personen binnen de partij noemen (CGVS p. 16). U stelt dat uw vader verschillende keren gearresteerd werd, maar u hebt geen idee wat de aanleiding was voor deze arrestaties (CGVS p. 12). Van iemand die voorhoudt zelf politiek actief geweest te zijn, en om die reden geïnterviewd werd door de autoriteiten, mag worden verwacht dat zij over de politieke activiteiten van haar vader eveneens enige uitleg kan geven. Op zijn minst zou men verwachten dat u zijn functie bij de partij kent en dat u het programma van zijn partij uitgebreider kan toelichten dan louter te stellen dat ze willen dat het goed gaat met het land. U stelt bovendien zelfs nooit geïnformeerd te hebben naar zijn politieke activiteiten (CGVS p. 16), waaruit een desinteresse blijkt die in het geheel niet aannemelijk is gezien uw eigen voorgehouden politieke profiel en activiteiten.

Uw verklaringen met betrekking tot uw lidmaatschap van de jongerengroep van UNITA bevatten bovendien verschillende lacunes en tegenstrijdigheden, waardoor ook uw eigen politieke activiteiten als lid van deze jongerengroep niet kunnen worden aangenomen. Bijgevolg

dient uw arrestatie naar aanleiding van deze activiteiten eveneens als ongeloofwaardig te worden beschouwd.

U verklaart overtuigd te zijn geweest door (M.) om bij de jongerengroep van UNITA aan te sluiten (CGVS p. 13), waarop Rafael Aguiar als chef van deze groep uw toetreding goedkeurde (CGVS p. 9, 15). U bevestigt dat u eind 2011 enkele maanden bij de beweging actief was (CGVS p.14) en u zou regelmatig bezoekers voor Rafael Aguiar onthaald hebben en boodschappen van hem doorgegeven hebben aan een groepje van 15 leden waarbij u werd ingedeeld toen u toetrad tot de jongerengroep (CGVS p. 15, 18). Begin 2012, meer bepaald op 10 januari 2012 (CGVS p.12), zou u gearresteerd zijn samen met de overige leden van uw groepje van 15 (CGVS p. 22), toen jullie pamfletten uitdeelden naar aanleiding van de verkiezingen, om de mensen aan te moedigen op de groep [UNITA] te stemmen (CGVS p. 12).

Desondanks blijkt u geen idee te hebben wat er met de overige leden van uw groepje gebeurde na jullie arrestatie (CGVS p. 22). Men zou verwachten dat u zou proberen op de hoogte te raken van de lotgevallen van de medeleden uit de jongerengroep waarvoor u zich inzette, doch u verklaart dat niemand de ander ging opzoeken en dat u hier niet mee bezig wilde zijn (CGVS p. 22). Evenmin hield u zich op de hoogte van de uiteindelijke uitslag van de verkiezingen, noch in de periode die u nog in Angola doorbracht, noch eens u was aangekomen in België (CGVS p. 19). Evenmin volgde u op wat Rafael Aguiar, volgens uw verklaringen de chef van de jongerenbeweging van UNITA (CGVS p. 15, 19), in Angola ondernam nadat u het land verliet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat hij na de herverkiezing van Isaías Samakuva als leider van UNITA in december 2011 samen met Abel Chivukuvuku de partij verliet. In maart 2012 richtte Chivukuvuku de alliantiepartij CASA-CE op. Rafael Aguiar is intussen de leider van de jeugdafdeling van deze partij. (Zie informatie administratief dossier.) Van dit alles blijkt u echter niet op de hoogte. Uw desinteresse met betrekking tot het verdere verloop van de partij waarvoor u zich inspande en de personen met wie u nauw contact had tijdens uw lidmaatschap komt weinig aannemelijk over voor iemand die stelt politiek actief geweest te zijn. U stelt ter verklaring zwaar getroffen te zijn geweest door uw arrestatie (CGVS p. 19), wat echter geen voldoende verklaring is voor uw desinteresse in de lotgevallen van de mensen die samen met u streden tegen de wanpraktijken van de heersende partij, waarvan u uiteindelijk zelf ook het slachtoffer werd. Zelfs van iemand met uw jonge leeftijd mag verwacht worden dat u zich enigszins op de hoogte houdt van de ontwikkelingen na uw vertrek uit uw land van herkomst, te meer omdat deze u een idee kunnen geven van de (actuele) ernst van uw situatie in Angola.

Met betrekking tot de personen met wie u nauw contact zou gehad hebben tijdens uw lidmaatschap van de jongerengroep van UNITA, dient opgemerkt dat uw verklaringen over hen vaag zijn en op belangrijke vlakken strijdig met elkaar. Zo valt op dat u de achternaam van de vriendin ((M.)) die u bij de groep introduceerde niet kan noemen (CGVS p. 13). Gevraagd naar de namen van de 15 personen in uw groepje, kan u er zich slechts zeven herinneren, namelijk (M.), (J.), (R.), (Jo.), (A.), (E.) en (Ant.) (CGVS p. 15). U stelt dat u het meeste contact had met (J.) en (R.), met de anderen was u minder vertrouwd (CGVS p. 15). Gevraagd of u nog andere personen in de jongerengroep kende, buiten de 15 personen in uw groepje, stelde u dat er nog andere groepen waren, maar dat u geen contact met hen had. U kende enkel (Jos.), de chef van een ander groepje van 15, hij nam op het bureau van UNITA (CGVS p. 13) dezelfde taken op als uzelf (CGVS p. 18). Ook zijn achternaam kent u niet (CGVS p. 19). Verder stelde u geen andere mensen te kennen bij de jongerengroep waar u lid van was (CGVS p. 19). Wanneer u later in het gehoor echter opnieuw gevraagd wordt om de 15 personen te noemen met wie u een groepje vormde, kan u zich nog slechts 3 namen herinneren, namelijk (M.), (J.) en (Ant.) (CGVS p. 21). (R.), één van de twee personen met wie u eerder stelde het meeste contact gehad te hebben, noemt u in het geheel niet meer. Verder stelt u nu dat (A.), (E.) en (Jo.) tot een andere groep van 15 personen behoorden, degene waar (Jo.) chef van was (CGVS p. 21). Dit is strijdig met uw eerdere verklaringen, waar u stelde dat (A.), (E.) en (Jo.) tot uw eigen groepje van 15 personen behoorden (CGVS p. 15), en dat u verder niemand kende bij de jongerengroep, tenzij (Jos.), de chef van een ander groepje van 15 (CGVS p. 18).

Ten overvloede dient opgemerkt dat de jongerenafdeling van UNITA, in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS p. 9), wel degelijk een specifieke naam heeft. De jongerenafdeling van UNITA staat immers bekend als JURA (Juventude Unida Revolucionária de Angola, ofwel de Verenigde Revolutionaire Jeugd van Angola) (zie informatie administratief dossier).

Uit het bovenstaande blijkt reeds dat u uw lidmaatschap van de jongerengroepering van UNITA in het geheel niet aannemelijk kon maken. Dit laat toe om eveneens vraagtekens te plaatsen bij het schietincident dat in 2011, nadat u deel ging uitmaken van de jongerenbeweging, zou hebben plaatsgevonden (CGVS p. 17). U verklaart samen met uw vader beschoten te zijn geweest toen u met hem in de auto door Kilamba II reed. U weet niet of men achter u of uw vader aanzat, maar u vermoedt dat het te maken had met jullie politieke activiteiten. Gevraagd waarom u dit denkt, stelt u dat dit u de enige mogelijkheid lijkt, aangezien jullie verder geen vijanden hadden. (CGVS p. 17.) In feite heeft u

geen enkele concrete aanwijzing met betrekking tot wie jullie beschoten heeft of waarom. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat een dergelijk schietincident, indien het werkelijk heeft plaatsgevonden, opnieuw kan plaatsvinden indien u terugkeert naar Angola.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw reisweg kunnen ondersteunen. Ter ondersteuning van uw identiteit en meer bepaald uw leeftijd, legt u een Angolees paspoort voor. U stelt dat uw vriendin dit voor u kon aanvragen bij DEFA (Direção de Emigração e Fronteiras de Angola). Ze had hiervoor enkel een kopie van uw Cédula nodig (CGVS p. 10). Het paspoort werd voor haar aangemaakt zonder de benodigde toestemming van uw ouders, nadat ze heel uw situatie uitlegde (CGVS p. 11). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u een vriendin bereid vond om bij de autoriteiten een paspoort te gaan aanvragen terwijl u beweert in uw land gezocht te worden, laat staan dat kan worden aangenomen dat iemand zou riskeren bij diezelfde autoriteiten heel uw situatie uit te leggen. Uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw paspoort doen verder afbreuk aan de voorgewende vervolging die u zou riskeren in Angola.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

"Verzoekster riskeert het slachtoffer te worden van vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van haar activiteiten als oppositielid. De verklaringen van verzoekster hieromtrent zijn plausibel, coherent en consistent. Verzoekster kan weinig concrete informatie geven betreffende de politieke activiteiten van haar vader. Haar vader heeft haar over zijn activiteiten weinig verteld, waarschijnlijk om zijn dochter te beschermen. Verzoekster heeft ook niet aangedrongen om deze info te krijgen, nu zij zelf aanvoelde dat dit gevoelig lag bij haar vader. Verzoekster was in 2011 trouwens nog maar 14 jaar, waardoor zij ook niet geacht wordt op de hoogte te zijn van de concrete politieke motivatie van haar vader. Dat verzoekster dan in algemene bewoordingen antwoordt op de haar hieromtrent gestelde vragen hoeft dan ook geen verwondering te wekken. Hetzelfde geldt voor de info die verzoekster kan geven omtrent haar lidmaatschap van de jongerengroep van Unita. Verzoekster was destijds 14 jaar, haar lidmaatschap bij de jongeren van Unita was voor haar een soort jeugdbeweging, waar zij zinvolle activiteiten kon ontplooien, maar ook samenhang en ontspanning in groep vond. Lid zijn van Unita was voor verzoekster iets spannend, iets avontuurlijk, hetgeen uiteraard aantrekkelijk was voor dit jong meisje. Verzoekster had destijds echter nooit kunnen bevroeden dat deze activiteit tot een conflict met de Angolese autoriteiten zou leiden, dat zij samen met haar vader zou beschoten worden, dat zij gearresteerd zou worden en tenslotte haar land zou moeten ntluchten. Verzoekster kende de achternamen van de jongeren van het groepje waar zij bij hoorde niet, zij spraken elkaar gewoon met de voornaam aan, hetgeen gebruikelijk is bij jongeren. Na haar arrestatie was verzoekster erg geïntimideerd en aangedaan en heeft zij zich ver gehouden van al wat politiek was en heeft zij het land verlaten. Aldus is het niet ongewoon dat zij zich niet verder heeft beziggehouden of geïnformeerd naar het politieke landschap in Angola. De CGVS stelt in de bestreden beslissing dat rekening gehouden wordt met de jonge leeftijd van verzoekster, maar de facto dient toch te worden vastgesteld dat zij wordt behandeld als een volwassene. Er worden blijkbaar van haar antwoorden verwacht die zelfs voor een volwassene niet evident zijn. Welk kind van 14 jaar is op de hoogte van het politieke reilen en zeilen in haar land, zelfs als dat kind lid is van de jeugdbeweging van een partij? Op het ogenblik van het gehoor voor het CGVS was verzoekster bijna twee en een half jaar in België, zij was en is (ook door haar jonge

leeftijd) niet meer geïnteresseerd in de angolese politiek. Verzoekster kijkt vooruit, wil haar leven in België uitbouwen en wil haar moeilijk verleden in Angola achter zich laten. Verzoekster heeft inderdaad via een vriendin in Angola een paspoort kunnen bekomen. Hoe haar vriendin er precies in geslaagd is om dit paspoort te bekomen is haar niet heel duidelijk. In de mate van het mogelijke zal zij ter zitting meer duidelijkheid verschaffen. Verzoekster stelt vast dat de CGVS geen onderzoek gedaan heeft naar de actuele situatie van de mensenrechten in Angola. De CGVS heeft m.a.w. niet onderzocht welke de mogelijke gevolgen zijn voor een minderjarige in Angola als lid van de jeugdafdeling van UNITA of welke gevolgen verzoekster riskeert in geval van terugkeer naar Angola na haar meerderjarigheid. Verzoekster maakt haar vrees voor vervolging aannemelijk.

Verzoekster herhaalt dat er in haren hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld. Het is duidelijk dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Derhalve had de CGVS aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling dienen toe te kennen, minstens subsidiaire bescherming. Art. 48/4 par. 1 Vr W : De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. Verzoekster vraagt de subsidiaire bescherming met toepassing van artikel 48/4, §2 b van de Vreemdelingenwet, met name ernstige schade door foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst; Verzoekster vreest in Angola gevangenisstraf, waarbij foltering, aanranding van de eerbaarheid, seksueel geweld gangbare praktijken zijn. Verzoekster wijst er op dat zij minderjarig is. Gelet op de verklaringen van verzoekster, gelet op haar kwetsbaar profiel – NBMV – gelet op het feit dat de problematiek van verzoekster overeenkomt met algemeen gekende feiten, had de CGVS de nodige voorzichtigheid moeten aan de dag leggen. Twijfel dient te worden uitgelegd in het voordeel van de asielzoeker."

2.2.1. Verzoekster preciseert niet op welke wijze artikel 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoekster preciseert evenmin welke bepaling van artikel 49 en 49/2 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden, noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd, zodat de schending van dit artikel niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.3. Verzoekster preciseert ook niet op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet zou zijn geschonden. Hoe dit artikel *in casu* geschonden zou (kunnen) zijn kan niet worden ingezien daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekster de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zij vage verklaringen aflegt over de politieke activiteiten van haar vader, (ii) haar verklaringen met

betrekking tot haar lidmaatschap van de jongerengroep van UNITA lacunes en tegenstrijdigheden bevatten, zodat geen geloof gehecht kan worden aan haar eigen politieke activiteiten, noch aan haar arrestatie omwille van deze activiteiten, (iii) er geen redenen zijn om aan te nemen dat het schietincident op haar en haar vader in 2011, indien het werkelijk heeft plaatsgevonden, opnieuw kan plaatsvinden indien zij terugkeert naar Angola, (iv) zij geen documenten neerlegt ter staving van haar reisweg, en (v) haar ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot haar paspoort verder afbreuk doen aan de voorgewende vervolging in Angola.

Verzoekster stelt dat zij nog maar veertien jaar was, dat haar vader haar weinig over zijn activiteiten vertelde (*"waarschijnlijk om zijn dochter te beschermen"*) en dat haar lidmaatschap van de jongerengroep van UNITA voor haar iets spannends en avontuurlijks is, doch dat zij na haar arrestatie erg geïntimideerd en aangedaan was en zich ver gehouden heeft van al wat politiek was. Dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekster in België internationale bescherming vraagt omdat zij vervolging vreest vanwege de Angolese autoriteiten omwille van de politieke activiteiten van haar en van haar vader. Er kan van verzoekster, ook al is zij minderjarig, redelijkerwijze verwacht worden dat zij zich terdege informeert met betrekking de problemen die zij stelt gehad te hebben en die haar noodzaakten haar land van herkomst te verlaten. In zoverre verzoekster in onderhavig verzoekschrift tracht haar eigen politieke motivatie te minimaliseren door te stellen dat zij slechts lid werd van de jongerengroep van UNITA omwille van de spanning en het avontuur, wordt verder afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar relaas. Er kan immers verwacht worden dat verzoekster, indien zij werkelijk vooraf met (M.) sprak over lidmaatschap van deze groep en enkele keren meeging naar het bureau alvorens haar lidmaatschap te bevestigen, zoals zij verklaarde (gehoorverslag CGVS, p. 13-14), weldegelijk een geïnformeerd besluit nam. Dat verzoekster toetrad tot de jongerengroep van UNITA louter omwille van de spanning en het avontuur, is niet in overeenstemming te brengen met haar verklaringen tijdens haar gehoor: *"Ik ben een paar keer meegegaan zonder dat ik bevestigde dat ik wilde toetreden, dat besloot ik pas nadien. Wanneer besloot u dat? Na een aantal weken. Wat deed u besluiten effectief toe te treden? Ik zag dat er democratie was en dat ze het goed voorhadden met ons land, dat ze streefden voor hospitalen, onderwijs voor de jongeren. Ze zagen ook hoe de situatie was van de mensen, bb als het regende dat het bij de mensen binnen regende, dat de wegen slecht waren, dat zijn problemen die ze aankaartten, ze wilden daar verandering in brengen. Er werd voor andere streken wel meer gedaan, voor Maianga en andere streken, maar de regio Viana, San paulo, Cazenga, de mensen werden aan hun lot overgelaten, de huizen overstroomden de mensen hadden het moeilijk."* (gehoorverslag CGVS, p. 14). Nergens maakt verzoekster melding van een toetreden omwille van de spanning of het avontuur. Dat haar vader haar weinig vertelde over zijn activiteiten om verzoekster te beschermen, is een loutere *post factum*-verklaring die geen steun vindt in het administratief dossier; diengaan kan tevens worden opgemerkt dat haar vader, indien hij daadwerkelijk een politiek opposant was en om deze reden verschillende malen werd gearresteerd zijn dochter zou inlichten over zijn politieke overtuiging.

Dat verzoekster behandeld zou zijn geweest als een volwassene en dat er antwoorden verwacht werden die zelfs voor een volwassene niet evident zijn, kan niet worden gevolgd. Haar verklaringen inzake haar lidmaatschap van de jongerengroep van UNITA vertonen lacunes en tegenstrijdigheden, zodat geen geloof gehecht kan worden aan haar eigen politieke activiteiten, noch aan haar arrestatie omwille van deze activiteiten. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk waarom zij zich, na de gebeurtenissen die zij beweert te hebben meegemaakt, niet meer informeerde omtrent het lot van de leden van haar groepje of de politieke gebeurtenissen in haar land gelet op het profiel van politiek strijdbaar meisje dat zij zichzelf aanmeet. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoeksters jeugdige leeftijd en hieruit kan niet kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoekster werd een voogd toegewezen, die haar heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoekster werd gehoord op het CGVS werd zij bijgestaan door haar voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren.

Betreffende haar paspoort komt verzoekster niet verder dan te herhalen dat zij niet precies weet hoe haar vriendin erin geslaagd is om dit paspoort te bekomen, hetgeen evenmin een dienstig verweer is tegen de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande en daar de motieven van de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden deze motieven door de Raad tot de zijne gemaakt.

Aangezien hoger is komen vast te staan dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters asielrelaas, kan verzoekster niet gevolgd worden waar zij stelt dat een onderzoek zou moeten gedaan worden naar de actuele mensenrechtensituatie voor een minderjarig lid van de jeugdafdeling van UNITA in Angola. Verder brengt verzoekster geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat zij een risico loopt in vluchtelingenrechtelijke zin wanneer zij na haar meerderjarigheid naar Angola zou terugkeren.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS